

“Bruixes”

(versió representada)

Escena segona: Cap a Llers.

En escena hi ha en Miquel i la Marta asseguts en dues cadires que juntament amb una taula, simulen un cotxe. A l'altre costat de l'escenari, assegut en un tamboret o en una banqueta hi ha el bruixot cobert amb una capa que li tapa el cap i les mans.

Narrador: En Miquel recordava, com si fos ahir, el vespre en que havien arribat. No coneixien gens aquella carretera local i feia estona que volia assegurar-se que anaven bé però no es veia una ànima. En Miquel sempre presumia de la seva extraordinària capacitat d'orientació i per això, quan conduïa, mai preguntava. Però ja era tard i la Sra. Magdalena els estaria esperant. A més, a la seva dona li convenia descansar el més aviat possible i no era pas el moment de començar a donar voltes pel pla de l'Empordà. Per això, quan va veure aquell home assegut en una roca situada al costat de la carretera, va parar. Quan va obrir la porta per baixar va pensar que no hauria d'haver parat. Qualsevol persona normal, quan es para un cotxe al seu costat en un paratge desert, es mou. Estava immòbil. Quan va tancar la porta per acostar-s'hi va pensar que no hauria d'haver baixat. No li havia vist la cara, encara. Portava una caputxa.

Miquel: (Alçant la veu d'un tros lluny) Bon vespre! S'hi va per aquí a Llers?

El bruixot afirma movent la caputxa amunt i avall.

Miquel: Falta molt per arribar-hi?

Bruixot: (Aixecant-se, assenyalant amb la mà oculta i parlant amb una veu molt greu)
En deu minuts hi sereu. Abans d'arribar a Llers hi ha un camí a la dreta que porta lluny del poble... però no patiu, vos no el veureu pas!

Narrador: En Miquel quedà molt sorprès per les últimes paraules d'aquell home misteriós. Volia demanar-li explicacions i mirar de descobrir amb qui estava parlant però una inesperada boira espessa els va caure, sobtadament, a sobre. En Miquel reculà cap el cotxe i poc a poc va poder veure de nou les seves pròpies mans. Es va adonar que la boira només havia afectat un petit espai d'aquell entorn i que escampava amb la mateixa rapidesa amb la que havia aparegut. Però, tot i que va escrutar el paisatge amb la mirada, l'home encaputxat ja no hi era.

3.- El bruixot del camí